

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

5 JULI 1996

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

— van de heren Christiaan Vandenbroeke, Jean-Marie Bogaert en Kris Van Dijk —

**betreffende de erkenning van de officiële feestdag van
de Vlaamse Gemeenschap als betaalde feestdag**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften
uitgebracht door de heer Herman Suykerbuyk**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Johan Sauwens.

Vaste leden : mevrouw Brigitte Grouwels, de heren Marc Olivier, Herman Suykerbuyk, John Taylor, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren André Denys, Jaak Gabriels, Francis Vermeiren ;

de heer Freddy De Vilder, mevrouw Lydia Maximus, de heer Robert Voorhamme ;

de heren Filip Dewinter, Joris Van Hauthem ;

de heer Johan Sauwens ;

de heer Jos Geysels.

Plaatsvervangers :

de heren Leo Delcroix, Johan De Roo, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heren Bart Vandendriessche, Johan Weyts ;

de heren Ward Beysen, Patrick Lachaert, Didier Ramoudt ;

de heren Gilbert Bossuyt, Johnny Goos, Peter Vanvelthoven ;

de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh ;

mevrouw Vera Dua.

Zie :

246 (1995-1996)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften besprak op datum van woensdag 12 juni het voorstel van resolutie van de heren Christiaan Vandenbroeke, Jean-Marie Bogaert en Kris Van Dijck betreffende "de erkenning van de officiële feestdag van de Vlaamse Gemeenschap als betaalde feestdag" (Stuk 246 (1995-1996) – Nr. 1). Het betreffende voorstel van resolutie werd op de commissiebijeenkomst van dinsdag 2 juli aangenomen.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER CHRISTIAAN VANDENBROEKE BIJ HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het tot betaalde feestdag verheffen van de elfde juli is in het verleden al meermaals aan bod gekomen in de voormalige Vlaamse Raad. Deze initiatieven werden echter telkens afgeketst omdat ze binnen het tijdsgewicht en binnen de toenmalige institutionele structuur enigszins voorbarig, en derhalve ook onvoldragen waren.

Met dit nieuwe initiatief wordt de draad opnieuw opgepikt. De goedkeuring van deze resolutie, precies aan de vooravond van 11 juli, zou een bijzonder belangrijke symboolwaarde hebben naar het Vlaamse volk toe.

Het tot betaalde feestdag maken van 11 juli zou ook het middel bij uitstek zijn om het natiebesef van de Vlamingen te stimuleren. Als dusdanig zou het ook meer resultaat en effect sorteren dan de veelheid aan promotiecampagnes die de Vlaamse overheid op heden onderneemt. Want ondanks het feit dat het hierbij ongetwijfeld om goedbedoelde initiatieven gaat – wier begrotingsmatige betekenis ook verre van gering is – valt het niet te ontkennen dat de meeste imago-ondersteunende campagnes tot nog toe hun doel helemaal niet bereikt hebben, en in feite zelfs volledig over de hoofden van de bevolking heen zijn gegaan. Een betaalde feestdag daarentegen, zou per definitie een gunstig effect sorteren bij de bevolking.

Het is hierbij ook onloochenbaar dat er financiële repercussies verbonden zijn aan het invoeren van een elfde betaalde feestdag (de andere tien zijnde : Nieuwjaar, Pasen, Feest van de Arbeid, O.H.Hemelvaart, Pinksteren, Nationale Feestdag, O.L.V.-Tenhemelopneming, Allerheiligen, Wapenstilstand en Kerstmis). Maar deze bedenking snijdt maar weinig hout in het licht van de honderden miljoenen die nu gespendeerd worden aan al bij al weinig effectieve sensibiliseringsprogramma's.

Daarenboven mag deze financiële last ook niet worden overdreven. Al diegenen die tewerk gesteld zijn bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, bij de Vlaamse Openbare Instellingen en bij de Vlaamse neven- of ondergeschikte besturen, hebben nu immers al een dag vrijaf op 11 juli. Het "prijkaartje" kan dan ook geen alibi meer zijn om niet te komen tot een veralgemening van 11 juli als betaalde feestdag.

De tijd is trouwens nog om een andere reden rijp om van 11 juli een betaalde feestdag te maken. De ambitie en intentie om op een dergelijke manier de eigen identiteit te stimuleren en te affirmeren leeft immers ook in de andere landsgedeelten. Een uitdrukkelijke stellingname van de Vlaamse verkozenen kan dan ook volstaan om ter zake een hele dynamiek op gang te brengen.

II. BESPREKING VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Diverse leden drukken hun sympathie uit voor de nobele idee die ten grondslag ligt aan dit voorstel van resolutie. Maar toch worden er ook enkele kritische vragen gesteld.

Een lid wijst er eerst en vooral op dat het hier om een materie gaat waarvoor noch het Vlaams Parlement, noch de Vlaamse regering bevoegd zijn. Het stelsel van de wettelijke feestdagen is immers bij uitstek een federale materie, waarin ook de sociale partners moeten gekend worden. Iets wat het tweede lid van het dispositief van de resolutie trouwens expliciet erkent.

Het lid vervolgt dat het probleem zich dientengevolge vooral stelt in de privé-sector. Het toekennen van een extra betaalde feestdag kan daar zeer zware financiële repercussies hebben. Financiële repercussies die het genoemde bedrag van de enkele honderden miljoenen ver overstijgen. De vraag is dan ook maar of in deze sociaal-economische moeilijke tijden een dergelijke bijkomende "luxe"-uitgave wel verantwoord is.

Het lid betwist verder dat de Vlaamse regering per jaar enkele honderden miljoenen (het door de indieners genoemde bedrag) voor imago-vorming zou uitgeven. Hij wenst dan ook graag te vernemen via welke berekening men dan wel tot deze som is gekomen.

Daarenboven betwist het lid dat de diverse campagnes die werden en worden gevoerd geen effect zouden sorteren bij de publieke opinie. Zulks is nergens bewezen. Wél erkent hij ruiterlijk dat het bijzonder moeilijk is om exact in te schatten in welke mate een bepaalde campagne al dan niet het gewenste effect gesorteerd heeft. Zijns inziens echter is de impact van de diverse campagnes die tot nog toe werden gevoerd zeker niet verwaarloosbaar (zoals de indieners menen te moeten stellen).

In elk geval is het lid de mening toegedaan dat deze campagnes in geen geval mogen komen te vervallen, mocht 11 juli alsnog een officiële betaalde feestdag worden. Het gaat immers om een en/en-situatie en niet om een of/of-situatie. Het voorstellen alsof het invoeren van 11 juli als betaalde feestdag meteen een besparing van enkele honderden miljoenen zou opleveren is dan ook totaal naast de kwestie.

De indiener repliceert hierop dat er sowieso steeds een prijskaartje zal hangen aan dit initiatief. Tevens erkent hij dat de andere campagnes ook moeten blijven bestaan. Meer bepaald lijkt een wederzijds versterkend effect niet uitgesloten.

Een ander lid verklaart niet goed in te zien waarom de onderscheiden gemeenschappen voorafgaandelijk tot een gezamenlijk akkoord ter zake zouden moeten komen (eerste lid van het dispositief ; dat overleg voorziet tussen de regeringsleiders van de Vlaamse, de Franse en de Duitstalige Gemeenschappen). Meer bepaald vreest hij dat het inbouwen van deze stap ertoe zal leiden dat het hele project schipbreuk leidt. Het moge immers nu al duidelijk zijn dat een dergelijk akkoord er nooit zal komen.

Hij meent dan ook dat het aanbeveling zou verdienen om het voorstel van resolutie te amenderen in de zin dat aan de Vlaamse regering wordt gevraagd om hierover rechtstreeks met de federale regering te onderhandelen.

De indiener van het voorstel van resolutie antwoordt hierop dat de tekst werd opgesteld met een confederale gegevenheid in het achterhoofd. Ook de andere gemeenschappen van

dit land hebben immers baat bij het officialiseren van een dergelijk symboolgegeven.

Het lid dat hieromtrent een vraag opwierp, verklaart niet overtuigd te zijn door deze argumentering. De tekstuering en formulering van het voorstel ondermijnt of hypothekeert immers de facto de werkbaarheid van het voorgestelde systeem.

III. STEMMING

Ter stemming gelegd wordt het voorstel van resolutie betreffende "de erkenning van de officiële feestdag van de Vlaamse Gemeenschap als betaalde feestdag" met unanimité van negen stemmen aangenomen.

Ten titel van stemverklaring wenst een lid te preciseren dat hij voor het voorstel van resolutie gestemd heeft omdat hij het principe van een betaalde Vlaamse officiële feestdag genegen is. Hij is echter de overtuiging toegedaan dat – om het bedrijfsleven niet nog meer te belasten – het totaal aantal betaalde feestdagen gelijk moet blijven. Daarom meent hij dat ingeval 11 juli voor de Vlaamse Gemeenschap een betaalde vakantiedag zou worden, deze dag elders zal moeten in mindering gebracht worden.

De verslaggever,

Herman SUYKERBUYK

De voorzitter,

Johan SAUWENS
